

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Buzulan Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 16 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Buzulan Vitalie Petru,

născut la 07 noiembrie 1981, originar și domiciliat pînă la reținere în r-nul Drochia, s. Pelinia.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 12 martie 2011 - pînă la 16 mai 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 13 iunie 2013 - pînă la 23 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 04 martie 2014 - pînă la 16 aprilie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 16 mai 2013, Buzulan Vitalie a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin aceiași sentință au fost condamnați și Vlas S., Grițco M., Andrieș A., Borș V., Vlas A., Simacovscaia T., în privința cărora cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, în perioada de timp ianuarie – februarie 2011, Buzulan Vitalie prin înțelegere prealabilă cu Vlas S., Grițco M. și Andrieș A. cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în gospodăria cet. Cozionova Ecaterina, situată în

complexul de vile „Ivușca” din apropierea s. Sofia, r-nul Drochia, unde, din casa căreia au sustras pe ascuns produse alimentare și obiecte de uz casnic care aparțineau lui Trofaila Boris, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9304 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Buzulan Vitalie, care a invocat că se căiește sincer de cele comise și solicită ca să-i fie schimbat categoria penitenciarului din tip închis în tip semiînchis. Totodată, în ședința instanței de apel inculpatul adăugător a mai solicitat încetarea procesului penal în legătură cu faptul că s-a împăcat cu partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat.

5. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, inclusiv și în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lor, care de altfel nici nu a fost contestată.

Cît privește argumentul inculpatului referitor la schimbarea categoriei penitenciarului din tip închis în cel semiînchis, Colegiul penal a menționat că, Buzulan Vitalie anterior a fost judecat, antecedentul penal nefiind stins, iar infracțiunea din speță a fost comisă în stare de recidivă.

Potrivit art. 72 alin. (4) Cod penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă, execută pedeapsa în penitenciare de tip închis.

Prin urmare, instanța de fond corect i-a stabilit lui Buzulan Vitalie să execute pedeapsa de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Referitor la solicitarea inculpatului privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părții vătămate, instanța de apel a conchis, că ținând cont de Recomandarea nr.56 „Cu privire la aplicarea art.109 CP și 276

CPP în cazurile împăcării părților” din 04.11.2013, unde, la condițiile de realizare a împăcării este stipulat că, potrivit alin.(2) art.109 Cod penal, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Prin reglementarea în art. 109 Cod penal a momentului pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, se consideră că legiuitorul a avut în vedere că momentul final, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective.

Prin urmare, pînă la acest moment părțile se pot împăca în cazul infracțiunilor prevăzute de alin.(1) art. 109 Cod penal, cu excepția celor prevăzute de art.276 alin.(1) Cod de procedură penală. Împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal – Apelul și Recursul nu se admite, acestea fiind căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărîrii judecătorești.

Astfel, instanța de apel a menționat, că în prima instanță nu s-a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, prin urmare cerințele inculpatului, precum și a părții vătămate invocate în apel urmează a fi respinse, ca fiind lipsite de temei.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate, a declarat recurs ordinar inculpatul Buzulan Vitalie, care fără a invoca vre-un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților. În motivarea soluției solicitate, recurentul a invocat că el i-a restituit prejudiciul material părții vătămate, ultimul careva pretenții de ordin material sau moral în privința lui nu are, iar în instanța de apel Trofaila B. a solicitat ca el să fie eliberat din sala de judecată. Totodată, inculpatul a menționat că a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și solicită aplicarea unei pedepse mai blînde.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, criticînd hotărîrile adoptate doar în latura stabilirii pedepsei, semnalînd temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

În același rînd, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Sanctiunea art. 186 alin. (2) Cod penal, de care a fost învinuit inculpatul prevede pedeapsă - amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de pînă la 4 ani.

Analizînd textele hotărîrilor adoptate atît de instanța de fond, cît și cea de apel, Colegiul penal atestă că, instanțele judecătorești inferioare au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei ce agravează sau atenuază răspunderea, de persoana inculpatului Buzulan V., precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Instanța de recurs constată că instanțele de fond și apel corect au stabilit categoria infracțiunii săvîrșite de inculpat, care face parte din cele mai puțin grave, caracteristica negativă a inculpatului, drept circumstanță atenuantă a fost reținută – recunoașterea vinei, iar ca circumstanță agravantă - săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, cu antecedent penal nestins.

Prin urmare este justă, concluzia instanțelor de judecată referitor la corectarea și reeducarea lui Buzulan A. cu izolarea de societate, deoarece fapta săvîrșită de el prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar personalitatea sa este negativă, deoarece anterior a fost condamnat pentru infracțiuni analogice și concluzii pozitive în sensul vizat nu și-a făcut. Astfel, în raport cu circumstanțele cauzei, concluzia aplicării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, este una corectă și echitabilă.

În privința argumentului invocat de inculpat referitor la încetarea

procesului penal în legătură cu împăcarea părților, instanța de apel a oferit un răspuns întemeiat, făcînd referire la prevederile art. 109 alin.(2) Cod penal, care expres prevede, că împăcarea produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Potrivit Recomandării Curții Supreme de Justiție nr.56 „*Cu privire la aplicarea art.109 CP și 276 CPP în cazurile împăcării părților*” din 04.11.2013, prin reglementarea în art. 109 Cod penal a momentului pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, legiuitorul a avut în vedere **că momentul final, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective.**

Astfel, **pînă la acest moment părțile se pot împăca** în cazul infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 109 Cod penal, cu excepția celor prevăzute de art.276 alin. (1) Cod de procedură penală. Împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal – **Apelul și Recursul nu se admite**, acestea fiind căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărîrii judecătorești.

În temeiul celor expuse, se constată că, în prezenta cauza supusă examinării nu s-a comis eroarea de drept, semnalată de către recurent și respectiv nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor săvîrșite de el.

De asemenea, instanța de recurs evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, care au fost examinate minuțios de către instanță, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor, iar decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept, ce au stat la baza respingerii apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 414 - 417 Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide, că recursul ordinar declarat de către inculpat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Buzulan Vitalie, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 16 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Buzulan Vitalie Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev